

Overtæelse af vor hele finantstille Stilling kunne komme til at undvære denne Million, men saa troer jeg ogsaa, man maa see at udgaandse, om ikke vor nuværende finantstille Tilstand er temmelig tilfredsstillende. Der som man skulde have et klart Overblik over vor finantstille Tilstand, burde man ikke alene have en Opgjørelse af, hvad Staten eier i udestaaende Fordringer og Obligationer, saaledes som opgiwet Sp. 187—88 i Tillæg A, hvor Reservecapitalens Activer ere opgiwne til henved 51 Millioner, men man maatte da ogsaa have en Opgjørelse af, hvad alle andre ikke rentebærende Activer ere værd, og deriblandt da ogsaa Jernbanerne. Ikke blot Jernbanerne mener jeg paa denne Maade burde calculeres som Activ for, hvad de virkelig ere værd, men ogsaa alle andre ikke rentebærende Activer, f. Ex. de kongelige Bygninger, de kongelige Havne, de kongelige Haver osv. Naar man som den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 2den Valgfreds (Frederiksen) taler om, hvorvidt Jernbanerne ere et godt eller et daarligt Activ, kan man ikke bedømme et Activs Værd efter Diebliffets Tilstand, thi det viser sig ofte, at et Activ, der ikke for Diebliffet er saa Meget værd, som det har kostet, dog i Tiden kan komme til at give et stort Udbytte. Jeg vil i den Henseende henvisse til den sjællandske Jernbane, der i Begyndelsen fordrede et stort Tilskud fra Statskassens Side for at skaffe en Indtægt af 4 pCt. i Rente af Anlægs-capitalen, men som nu giver et Udbytte, der langt overstiger 4 pCt.; naar vi have drevet de jydsk-hyenske Jernbaner i nogle Aar, vil jeg haabe, at de ville give et Udbytte, der svarer til 4 pCt. eller derover. Skal man opgjøre den hele Status, maa man, som sagt, enten have en Opgjørelse af, hvad alle disse ikke rentebærende Activer fra Begyndelsen af have kostet, eller man maa have en Opgjørelse af, hvad de for Diebliffet ere værd, og først naar man har opgjort, hvad rentebærende og ikke rentebærende Activer tilsammen ere værd, kan man sige, om vor Statsgjæld er større end vort Tilgodehavende. Jeg troer i den Henseende, at naar vi medtage alle Activer og opgjøre dem, enten efter den Værd, de for

Diebliffet have, eller efter, hvad de fra Begyndelsen af have kostet, vil det vise sig, at vi have Activer til ligesaa stor Værdi som vor Statsgjæld, men i saa Fald kan jeg ikke kalde vor finantstille Tilstand utilfredsstillende, og i saa Fald vil jeg ogsaa finde, at det ikke i et Aar som dette, da Høsten paa mange Steder har været meget maadelig, vilde være rigtigt at gaae til at udskrive en Indkomsskat af en Million for at dække den Underbalance, som viser sig paa Finantsloven, og som ikke engang udgjør en Million. — Naar det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgfreds omtalte som et Middel til at opbjaelpe vor finantstille Tilstand, at vi skulle strebe hen til at faae Gammelskatten afløst, kan jeg forsaavidt være enig med ham deri; men vi maae da ogsaa til samme Tid gaae til en Formuesskat, thi ellers troer jeg ikke, det vilde have synderlig Indflydelse paa vor finantstille Tilstand, om vi foretog den Operation. Jeg kan godt tænke mig, at mange velhavende Mænd vilde indløse deres Gammelskat for at blive frie for denne aarlige Byrde, og jeg troer ogsaa, det paa denne Maade vilde vise sig, at Mange vare istand til at indløse deres Gammelskat med den bestemte Betaling til Statskassen, uden at man for Diebliffet har nogen Forstilling om, at der er Midler tilstede dertil; men for at skaffe en Overensstemmelse tilveie mellem dem, der ere istand til at indløse deres Gammelskat, og dem, der ikke ere istand dertil, troer jeg, som sagt, at man samtidig med at gaae til denne Operation ogsaa maatte gaae til at udskrive en Formuesskat, navnlig af reen Capitalformue og af den Formue, som indestaar i Eiendomme. — Den samme ærede Rigsdagsmand omtalte Landposterne og ønskede, at denne Deel af Statsvirksomheden skulde udvides. Jeg troer imidlertid, at der er gjort ikke saa lidt i det sidste Par Aar for at udvide Landposterne; der er vistnok ogsaa Trang dertil endnu; men jeg troer ikke, man i den Henseende skal opfordre Regjeringen til at gaae videre end til at opfylde de Begjæringer, der indkomme. Naar den samme ærede Rigsdagsmand omtalte, hvad ogsaa blev omtalt af den ærede sidste Taler,